

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 110106

гр. София, 07.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

като разглежда докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Частно гражданско дело № 20211110152990 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с молба с вх. № 245553 от 01.09.2023г., подадена от З. Ц. Б., с която е поискано да бъде обезсилена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ от 23.09.2021г., постановено делото, както и да бъде обезсилен издаденият въз основа на нея изпълнителен лист. Изложени са съображения, че по гр. дело № 31686/2022г. на СРС, 25-ти състав е отхвърлен установителният иск.

С молба с вх. № 245544 от 01.09.2023г., подадена от З. Ц. Б., е посочено че въз основа на издадената заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и издаденият въз основа на нея изпълнителен лист, е образувано изп. дело № 20218440402584 по описа на ЧСИ С. Я.. Поддържа, че с влязло в сила Решение от 18.04.2023г. по гр. дело № 31686/2022г. на СРС, 25-ти състав са отхвърлени предявените от „П. И. Б.“ АД искове срещу нея. Сочи, че докато траел процеса по установителните искове била събрана сума в размер на 7145,09 лева от нейни сметки. Твърди, че посочената сума представлява сбор от преведени суми към взискателя, както и такси и разноски и възнаграждения към ЧСИ и била удържана без основание, т.е. на отпаднало основание и се дължало връщането ѝ от „П. И. Б.“ АД. Искането към съда е да издаде изпълнителен лист за сумите, посочени в приложената счетоводна справка, издадена от съдебния изпълнител, ведно със законната лихва от датата на удържането им.

Съдът, като разглежда молбите и доказателствата по делото намира следното:

На 23.09.2021г. е издадена Заповед № 12945 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК срещу К. Ц. Б., Р. И. Б. и З. Ц. Б. в полза на „П. И. Б.“ АД за заплащане при условията на солидарност на следните суми: главница в размер на 1 769,27 евро, представляваща дължима сума по Договор за банков кредит №000LD-R[1]006784/02.06.2011г., срокът на действие на който е изтекъл на 10.06.2021г., ведно със законна лихва от 10.09.2021г. до изплащане на вземането, сума в размер на 802,49 евро, представляваща непогасена договорна лихва, начислена за периода от 10.11.2015г. до 10.06.2021 г., сума в размер на 774,58 евро, представляваща обезщетение за забава за просрочените плащания за периода от 11.05.2013г. до 12.03.2020г., дължима на основание

Раздел II, т.10 от Договора за кредит, сума в размер на 38,08 евро, представляваща непогасена договорна лихва, дължима на основание Раздел II, т.4 от Договора за кредит, във връзка с чл.85 от ЗЗД и чл.306 от ТЗ за периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г., сума в размер на 569,11 евро, представляваща обезщетение за забава на просрочените задължения за периода от 14.05.2020г. до 09.09.2021г., дължимо на основание Раздел II, т.10 от Договора за кредит, сума в размер на 61,36 евро, представляваща такса за връчване на покани за предсрочна изискуемост, както и разноски по делото за заплатена държавна такса в размер на 157,05 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лв. Въз основа на издадената заповед на 23.09.2021г. е бил издаден изпълнителен лист за така описаните суми.

На 11.01.2022г. е подадено възражение по чл. 414 ГПК от З. Б.. С разпореждане от 07.02.2022г. съдът е дал указания по чл. 415 ГПК на заявителя. На 13.06.2022г. е подадена искова молба от заявителя по чл. 422 ГПК, по която е образувано гр. дело № 31686/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав. С Решение № 5975 от 18.04.2023г., постановено по делото, съдът е отхвърлил исковете с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК, вр. чл. 79 ал.1 ЗЗД вр. чл. 430, ал.1 и ал.2 ТЗ и чл. 92 ЗЗД, предявени от “П. И. Б.“ АД, срещу З. Б., за признаване за установено, че З. Б. дължи в качеството си на поръчител по Договор за поръчителство от 02.06.2011г. и Договор за банков кредит №000LD-R006784/02.06.2011г. на “П. И. Б.“ АД сума в размер на 1 769,27 евро, представляваща дължима сума по Договор за банков кредит №000LD[1]R006784/02.06.2011г., срокът на действие на който е изтекъл на 10.06.2021г., ведно със законна лихва от 10.09.2021г. до изплащане на вземането, сума в размер на 802,49 евро, представляваща непогасена договорна лихва, начислена за периода от 10.11.2015г. до 10.06.2021г., сума в размер на 774,58 евро, представляваща обезщетение за забава за просрочените плащания за периода от 11.05.2013г. до 12.03.2020г., дължима на основание Раздел II, т.10 от Договора за кредит, сума в размер на 38,08 евро, представляваща непогасена договорна лихва, дължима на основание Раздел II, т.4 от Договора за кредит, във връзка с чл.85 от ЗЗД и чл.306 от ТЗ за периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г., сума в размер на 569,11 евро, представляваща обезщетение за забава на просрочените задължения за периода от 14.05.2020г. до 09.09.2021г., дължимо на основание Раздел II, т.10 от Договора за кредит, сума в размер на 61,36 евро, представляваща такса за връчване на покани за предсрочна изискуемост. Видно от приложения към делото препис от решение същото е влязло в сила на 10.05.2023г.

По исканията на молителя съдът намира следното:

Законодателят е предвидил изрично обезсилване на заповедта за изпълнение в хипотезата на чл. 415, ал. 2 ГПК- ако заявителят не представи доказателства, че е предявил иска в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК и при прието възражение по чл. 423 ГПК, когато не са били налице предпоставките по чл. 411, ал. 2, т. 3 и т. 4 ГПК. В разпоредбата на чл. 422, ал. 3 ГПК е посочена последицата при отхвърляне на иска за установяване на съществуването на вземането, а именно – прекратява се изпълнението. В т. 13 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013г., ОСГТК е прието, че при отхвърляне на установителния иск по чл. 422 ГПК заповедта за изпълнение и изпълнителният лист не

подлежат на обезсилване. Т.е в настоящия случай, доколкото предявените при условията на чл. 422, ал. 1 ГПК установителни искиове са отхвърлени, искането на З. Б. за обезсилване на издадените заповед за изпълнение и изпълнителен лист следва да бъде оставено без уважение.

На следващо място, съгласно задължителните за съда указания, дадени с горепосоченото тълкувателно решение, компетентен да издаде обратен изпълнителен лист съгласно чл. 245, ал. 3, изр. 2 ГПК при отхвърляне на иска, предявен по реда на чл. 422 ГПК, е съдът в исковото производство. Поради гореизложеното, заповедният съд не е компетентен да се произнесе по подадената молба и следва да бъде изготвен заверен препис от молба с вх. № 245544 от 01.09.2023г., ведно с приложенията, и същият да бъде докладван незабавно по гр. дело № 31686/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на З. Б. за обезсилване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от 23.09.2021г., издадена по ч.гр. дело № 52990/2021г. по описа на СРС, 25-ти състав и издаденият въз основа на нея изпълнителен лист от 23.09.2021г.

Служебно изготвен препис от молба с вх. № 245544 от 01.09.2023г., подадена от З. Б., ведно с приложенията, да се докладва по гр. дело № 31686/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО подлежи на обжалване от З. Б. в едноседмичен срок от получаването му с частна жалба пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____